

vis først, når sagen er anlagt og et referat af sagsindholdet er offentliggjort i EF-Tidende.

Som det er spørgeren bekendt, stemte Danmark for rådsbeslutningen fra august i år. Folketingets Europaudvalg blev i den forbindelse i slutningen af juli orienteret om de danske synspunkter.

Der var et vigtigt hensyn at tage til NATO. For at udvikle samarbejdet mellem EU og NATO er det helt nødvendigt at sikre en fortrolig omgang med højt klassificerede oplysninger. Det er i Danmarks interesse, også som NATO-medlem.

Men Danmark erklærede sammen med Holland, Finland og Sverige i juli, at den vedtagne beslutning ikke burde få indvirkning på de kommende regler om aktindsigt i Rådets, Kommissionens og Europa-Parlamentets dokumenter. Sådanne regler skal vedtages i medfør af EF-Traktatens artikel 255. Vi erklærede samtidig, at vi havde foretrukket at beskytte de pågældende dokumenter – ESDP-dokumenterne – ved at præcisere undtagelsesbestemmelserne i de gældende regler om aktindsigt fremfor generelt at undtage dokumenterne for aktindsigt.

Det synspunkt vil vi gøre gældende i forhandlingerne om nye regler om aktindsigt.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må sige, at jeg synes ikke, det lykkedes ministeren at gøre den danske regerings holdning specielt meget klarere med sit svar, måske endda tværtimod, er jeg bange for.

Ministeren har altså stemt for afskaffelsen af aktindsigten, men samtidig undertegnet en erklæring om, at den går faktisk ikke. Er der ikke grundlag for at få ryddet op i den danske regerings position?

Vil ministeren ikke medgive mig, at Holland og Parlamentet faktisk har ret i, at det er i strid med Traktaten på et sagsområde generelt at afskaffe aktindsigten? Kan vi ikke starte dér og få fastslået, om den danske regering er enig med Parlamentet og Holland i det synspunkt, at den beslutning, der er truffet, er ulovlig, og derfor bør forelægges for EF-Domstolen med henblik på at få den ophævet?

Er ministeren enig med Holland og med Parlamentet?

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Hvis vi havde været det, havde vi selvfølgelig ikke stemt for den beslutning.

Noget af kritikken af beslutningen har gået på, at man ikke har inddraget Europa-Parlamentet. Artikel 207 i EF-Traktaten forpligter ikke Rådet til at inddrage Europa-Parlamentet, og det er baggrunden for, at Parlamentet ikke blev hørt. Med vedtagelsen af nye regler om aktindsigt i henhold til artikel 255 vil Europa-Parlamentet skulle inddrages, da forslaget skal vedtages efter proceduren for fælles beslutningstagen.

Jeg kan ikke se, der er noget uklart i øvrigt i regeringens standpunkt. Om vi skal intervenere tager vi stilling til, når sagen er anlagt, og vi vil arbejde for, at beslutningerne om aktindsigt indrettes på en sådan måde, at man præciserer undtagelsesbestemmelserne i stedet for generelt at undtage.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg er desværre enig med ministeren i, at efter det sidste svar er det ikke længere specielt uklart, men kun dybt beklageligt, for nu siger ministeren jo i virkeligheden, at han bakker op om Solanas kup, som det er blevet kaldt, og mener, at når Danmark har stemt for det, så er det selvfølgelig også lovligt.

Så vil jeg godt spørge ministeren: Hvad så, hvis vi i Folketingets Europaudvalg anmoder om at få oversendt et af disse dokumenter, som nu bliver hemmeligstempelt uden konkret begrundelse, og vi så henviser til, at der ikke i det pågældende dokument er grundlag for hemmeligholdelse, vil ministeren så meddele Folketingets Europaudvalg, at vi ikke kan få dokumentet, eller vil ministeren foretage den konkrete bedømmelse, som Traktaten fordrer?

Vil ministeren rette sig efter den ulovlige beslutning fra Ministerrådet, eller vil ministeren rette sig efter Traktaten?

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Jeg gentager: Efter den danske regerings opfattelse begik Rådet ikke traktatbrud med vedtagelsen, ellers ville vi ikke have stemt for beslutningen.

Der har været en strid om hjemmelen for beslutningen, men det er klart, at efter medlemslandenes og Rådets juridiske tjenestes opfattelse var den rette hjemmel i det konkrete tilfælde artikel 207. Nu er sagen så for Domstolen, og vi får se, hvad Domstolen når frem til.

Men lad mig gøre det fuldstændig klart, at det er den danske regerings holdning, at vi ønsker at beskytte de pågældende dokumenter